

Heidi Punkari
P.O. Box 137
EECMY
Gindhir, Bale Zone, ETHIOPIA
022-664-02-80 (Helenan talo)
+358 40 032 8245 (ei Ginnirissä)
heidi.punkari@flom.fi

Ystis 3/07

* * * * *

Moi!

Ginnir 29.3.07

Noin viikko sitten heräsin hurjaan meteliin; ihan kuin kaikki taivaan vedet olisi kaadettu pienen kotini peltikatolle. Kuivakausi oli siis ohi. Unenpöpperöisenä mietin, että ei katto ainakaan sänkyni kohdalta vuotanut... Kömmän ylös moskiittoverkon alta, laitoin tietokoneeni muovipussiin ja jatkoin unia. Aamulla totesin, että kotini oli selvinnyt testistä. Vaikka päivä paistaa toisinaan katon läpi, se oli kestänyt sateen. Eivät edes vähän sinne päin tehdyt puiset ikkunaluukkuni tai ovet olleet vuotaneet.

Nyt muutaman päivän Ginnirin suomalainen koulu on ollut suljettuna. Syy: oppilaan sairastuminen. Kurkkukipu ja pieni lämpö kaatoivat ekaluokkalaisten sänkyyn. Mietimme Jaakon kanssa, että kovin terveinä olemme saaneetkin olla; tämä oli lukuvuoden aikana vasta toinen kerta, kun koulu jouduttiin pitämään kiinni open tai oppilaan sairastumisen takia. Kuvassa Jaakko pakkaamassa reppuaan, muutaman metrin kotimatka edessä.

Viimeisen kuukauden aikana olemme tehneet Jaakon kanssa taas muutaman retken koulun ulkopuolelle. Kävimme mm. "heppataksiajelulla" kaupungilla, mikä onkin kuoppaisilla teillä melkein huvipuistoon verrattava kokemus! Hevonen rattaineen on monen etiopialaisen kaupungin yleisin kulkuneuvo. Eräällä ison tontin vartijoista on hevonen rattaineen, ja näin saimme Jaakolle ennestään tutun ajurin. Kaupunkikierroksemme onnistui hyvin ja oli rauhallinen. Rauhallisella tarkoitan sitä, että emme saaneet ylimääräistä huomiota tai huutelua osaksemme. Lasten huutelu kaupungilla on useimmiten pelkkää huomion hakemista ulkomaalaisilta, mutta toisinaan se voi tuntua ikävältä – etenkin jos siihen ei ole tottunut. Kiitollinen olen Taivaan Isälle myönteisistä kokemuksista, joita voimme

oppilaani/oppilaitteni kanssa koulun ja kotitontin aitojen ulkopuolella kokea. Eskarilainen Maria oli Ginnirissä taas muutaman päivän, ja silloin kävimme kolmestaan kaupungilla limsalla. Sinänsä tylsä kahvilareissu, että edes vuohi ei pyrkinyt sisään. Niinkin olisi voinut käydä...

Lauantaina 31.3. meillä alkaa muutaman viikon pääsiäisloma, ja sen jälkeen olemme viikon norjalaisella koululla Addiksessa. Kun tulemme takaisen kotiin, Malisen perhe on enää muutaman viikon Ginnirissä ja otamme pienen varaslähdön kevätjuhlan kanssa.

En ole aikaisemmin tainnut kirjoittaa Ginnirin torielämästä. Toripäivä on kaksi kertaa viikossa, jolloin ihmiset maaseudulta saattavat kävellä kaupunkiin jopa useita päiviä. Myytäväksi tuotavia hedelmiä ja muita tuotteita kannetaan omassa selässä tai aasien ja kamelioiden avustuksella. Helena totesi minulle syksyllä, että torilta saa kaikkea. Vähän epäilin, mutta olen lopulta todennut saman. Torilta saa kaikkea, mitä eläminen Ginnirissä oikeasti vaatii - ja vähän muutakin. Ylellisyydet ovat asia erikseen. Jossain vaiheessa toripäivä oli minulle lähestulkoon viikon kohokohta, syy lähteä ulos kotitontilta.

Muovipressuilla peitetyjä kojuja, joissa myydään vaatteita, erilaisia taloustavaroita, pientä elektroniikkaa; maahan levitetyjä pressuja, joille on levitetty kiloittain kirpputorivaatetta, jyviä tai milloin mitäkin, maassa pienillä jakkaroilla istuskelevia myyjiä, jotka kaupittelevat hedelmiä, juureksia, kanoja, saviastioita, polttopuita. Ruuhkaa on: ihmisiä, vuohia, aasia, lampaista, heppatakseja, saattaapa toisinaan olla muutama autokin. Ompelijamiehet istuvat poljettavien ompelukoneittensa ääressä. Kaaoksesta huolimatta torilla on kuitenkin tietty järjestys. Erilaiset tuotteet ovat omilla alueillaan. Aaseilla ja kameleilla on omat parkkipaikkansa. Pikkuhiljaa olen oppinut tunnistamaan muutamia myyjiä ja huomannut, että heilläkin on omat vakiopaikkansa.

Kuvan poika kiertelee ihmisten seassa ja myy muovipusseja. Torimyynti on monelle päätoiminen tulonlähde. Lisäksi toripäivät ovat sosiaalisia tapahtumia – torilla vaihdetaan kuulumisia ja tavataan tuttuja.

Viime kirjeessä kerroin tulevaisuuteni olevan vielä avoinna. Tällä viikolla sain kuulla, että minut on päätetty lähettää Ginnirin suomalaiselle koululle lukuvuodeksi 2007-2008. Nyt näyttäisi siltä, että jään kesäkuuksi oromon kielikurssille Addikseen ja tulen Suomeen reilun kuukauden lomalle heinäkuun 1. päivä.

Pääsiäislomalla matkustan Awasan ja Addiksen kautta länsi-Etiopiaan. Tutustun siellä Kansanlähetyksen työhön Airassa ja vierailen ystäväni Ifaan kotikylässä.

Loppukevennys. Eräänä aamuna olin kävelemässä koululle. Vastan tuli vanha laiha mies turbaani päässään, harmaat kiharaiset hiukset pörröllä, kävelykeppi rennosti harteilla ja tyyppillinen miesten hame yllä. Tervehdys kuului lennokkaasti: Gurbaa moo intala, uuuuu! Suomeksi: nuori mies vai nainen, uuuu! Tilanne oli taas jotenkin koominen, hyvä etten nauruun purskahtanut. No, olihan minulla hameen sijaan housut ja hiuksetkin vielä ponnarilla. Seuraavana päivänä menin torille ja ostin kiiltävän alushameen, jota käytetään

kaapumekkojen kanssa. Paikallista naisten muotia.

Kiitos vielä kaikista etanaposteista ja viesteistä (Internet on edelleen toiminut muutamien päivien katkoja lukuunottamatta). Kiitos myös rukouksista. Ne ovat kantaneet silloinkin, kun murehtiminen on uhannut ottaa vallan.

Päätän kirjeeni Jippii-kuoron lauluun, jota olemme laulaneet Jaakon kanssa viime viikkoina koulussa:

”Löytänyt oon Jeesuksen, mitään parempaa ei oo.
Löytänyt oon Jeesuksen, ketään suurempaa ei oo.
Siitä kiitän. Siitä kiitän.
Kiitän tästä elämästä.

Kiitän verestä ja siitä, että synnit kaikki kannoit, mulle vapauden sä annoit.
Kiitän että Golgatalla, voiton sait sä kuolemalla. Turvassa oon veren alla.
Siitä kiitän. Siitä kiitän.”

Siunattua pääsiäisen aikaa,

Heidi

RUKOUSAIHEITA

- KIITOS että saan jatkaa Ginnirissä ensi lukuvuonna.
- KIITOS teistä lähettäjistäni.
- KIITOS Tuulan teho-osasto on puolen vuoden työskentelyn ja odottelun jälkeen saatu käyntiin!
- Pääsiäisloma, matkani Länsi-Etiopiaan.
- Viikko 16 norjalaisella koululla Addiksessa.
- Huhti-toukokuussa viimeiset viikot Ginnirissä yhdessä kaikkien poikien, Jaakon, Juhon, Miikaelin ja Johanneksen kanssa.

* * * * *

Keväinen tervehdys myös täältä Ylistarosta. Suuri kiitos teille kun olette mukana Heidn matkalla. Jeesus Vapahtajamme teitä edessä olevan pääsiäisen aikana siunatkoon.

Ps. Alla olevasta osoitteesta löydät joitakin kuvia Heidn matkalta.

www.netikka.net/hannu.punkari/heidin%20sivu.html

Hannu

Yhteystietoni:

Hannu Punkari

Katajatie 12

61400 Ylistaro

hannu.punkari@netikka.fi

050-5912663

* * * * *

Tukimaksuja varten ovat Kylväjän tilit OP 509288-213457 tai Sampo 800012-966720. Maksaessasi kannatusmaksua kirjoita tiedonantoihin ”Heidi Punkari” sekä oma kotiseurakuntasi.

Jos kotiseurakuntasi on Ylistaro voit Heidn nimen ja kotiseurakunnan sijaan käyttää viitenumeroa: 20052 74813.